

Ognjeni stup nad prorokom.
Snimak nadnaravnog svjetla kamerom.

The Acts of the Prophet.
Rev. Pearry Green.
Chapter 8.
Croatian.

Anđeo Pojavljuje se.

Knjiga Djela apostolskih bilježi mnoge duhovne događaje koji su se dogodili Božjim ljudima tijekom prvog stoljeća Crkve. Apostol Pavao bio je jedan od onih ljudi čiji je život bio stalno dirnut čudnim iskustvima. Čak je i njegovo obraćenje, kao što smo vidjeli u 6. poglavljtu, bilo čudno, gdje je bio oboren Svjetлом svjetlijim od podnevног sunca. Isto tako čudno je bilo svjetlo koje se pojavilo 11. lipnja 1933. nad rijekom Ohio, u prisutnosti mnogih stotina svjedoka, kada je iz nje progovorio Glas i dao Bratu Branhamu svoj nalog. Prethodna poglavlja govore o čudnom rođenju Brata Branhamu i mnogim čudnim događajima, kao što su pojava vihora, glasovi koji mu govore i proricateљi sudske posudbe koji mu govore da ga prati znak. Tako je bilo i s Pavlom i čudnim pojавama u njegovu životu kroz koje slavimo Boga. Razmislite kako je divno što je Bog postupio s Paulom na ovaj način i usporedite njegova iskustva s iskustvima Brata Branhamu.

događajima, kao što su pojava vihora, glasovi koji mu govore i proricateљi sudske posudbe koji mu govore da ga prati znak. Tako je bilo i s Pavlom i čudnim pojавama u njegovu životu kroz koje slavimo Boga. Razmislite kako je divno što je Bog postupio s Paulom na ovaj način i usporedite njegova iskustva s iskustvima Brata Branhamu.

Jedan od Pavlovih najčudnijih iskustava je oko nebeskog posjeta koji su se dogodili kad su ga poslali u Rim kao zatvorenik, pod zadužen za kapetana rimskih vojnika. Prije nego što su krenuli s Krete, Pavao je rekao kapetanu broda da oni ne bi trebali isploviti. Ali kapetan je čovjek od mora, smatrao je da zna struje, vjetrovitim uvjetima, vrijeme, i more bolji od Pavla, pa je svejedno isploviti. Bili su samo nekoliko dana s otoka kada su naišli na žestoku oluju. Bacali opreme i tereta u more olakšaj brod da se ne potone i svi propadaju. Pavao je šutio neko vrijeme dok se, kao što čitamo u Djela apostolska 27:21-22,

21 Ni jelo se već dugo nije. Onda usta Pavao posred njih i reče: "Trebalo je, ljudi, poslušati me, ne se otiskivati od Krete i izbjegići ovu nepogodu i štetu.

22 Sada vas pak opominjem: razvedrite se jer ni živa duša između vas neće stradati, nego samo lađa.

Morat ćete priznati da je to bila vrlo čudna izjava za čovjeka, sam zatvorenik, napraviti onima koji su zaduženi za brod. Kada su svi u strahu za svoje živote, on je rekao da su trebali su ga slušali, ali sada bi trebali biti u veselom raspoloženju, jer nitko ne bi umro, iako je brodće biti izgubljen. Po kojem će autoritetu čovjek poput Pavla, zatvorenik, govoriti takvu izjavu? Stih 23 kaže,

23 Noćas mi se ukaza anđeo Boga čiji sam i komu služim

24 te reče: 'Ne boj se, Pavle! Pred cara ti je stati i evo Bog ti daruje sve koji plove s tobom.'

25 Zato razvedrite se, ljudi! Vjerujem Bogu: bit će kako mi je rečeno.

Zašto je Pavao tada govorio s takvim autoritetom? To je bilo zbog toga što je Bog poslao anđeo da stoji kraj njega i Pavao govorio riječi koje mu je ovaj anđeo rekao. Budući da je anđeo bio poslanik od Boga, Pavao je mogao reći: „Ovako veli Bog.“ Znate kako je priča završila. Brod je izgubljen, iako su se pokušavali probiti na svaki drugi način. Jednom su htjeli pobiti zarobljenike da ne pobegnu, a Pavao ih je spriječio. Mornari su jednom pokušali skočiti preko palube i pobjeći od ostalih, a Pavao im je rekao da ni to ne čine. Pavao je znao da Bog ima načina da ih spasi, jer mu je rečeno da neće biti gubitka života. Vidite li koliko je važno držati se riječi Božje? Ako je Bog poslao anđela da kaže Pavao kako to treba učiniti, to je bio način na koji je to moralo biti učinjeno. Pavao to nije mogao promijeniti. Kapetan to nije mogao promijeniti. Vojnik to nije mogao promijeniti. Moralo je biti upravo onako kako je anđeo Božji rekao Pavlu. Dok čitamo ovu priču, radujemo se u svojim srcima zbog anđela koji se ukazao Pavlu, ali želim svjedočiti o anđelu koji se ukazao Božjem čovjeku u ovom dvadesetom stoljeću.

Nakon čudnog ranog života Brata Branham, nakon njegova obraćenja i godina prošlo, i on je služio Bogu na najbolji mogući način svoje sposobnosti kao pastor i radnik u kraljevstvu Božjemu. On je čak održao posao kao igra upravitelja u Indiana. Početak onoga što će biti ogroman promjena u njegovom životu i službi dogodio početkom ožujka, 1946 kad se vratio kući za ručak i hodio ispod stabla javorova u dvorištu njegove kuće, na 8. ulici u Jeffersonville, Indiana. Dok je prolazio ispod stabla, on je rekao da je na stablu došao snažan, jaki vjetar. To je pogodio vrh stabla javorova i činilo mu se da je stablo će biti rastrgana. Ogromne udarac izazvao ga da se teturati. Njegova supruga i drugi trčao prema njemu, misleći da je postao bolestan. Okrenuo se prema njoj i rekao ove riječi, „Više od dvadeset godina nisam bio u mogućnosti razumjeti ovu službu, ovaj čudan osjećaj na sebi. Ja ne mogu ići na kao ovo. Moram imati odgovor. Je li ovo od Boga? O čemu se radi?“

Rekao joj je da odlazi, da će ostaviti nju i Billyja Paula da traže Boga uz njegovu Bibliju i molitvu i da će saznati odgovor ili se neće vratiti. (Njegova propovijed „Očaj“ govori kako čovjek mora postati očajan u svojoj želji da ima Boga u svom životu.) Zamislite koliko je očajan morao biti u ovo doba kada je rekao svojoj ženi da se neće vratiti bez odgovora od Boga. O tome razmišljam kao o prakticiranju onoga što je on propovijedao. Kakva je to teška stvar za čovjeka da se odluči učiniti. Kakva posvećenost Bogu - upoznati Ga ili umrijeti. Neka tako bude u svim našim životima.

Nakon što je napravio svoj um i naveo svoje namjere, Brata Branham otišao je tražiti Boga sama, na tajnom mjestu, odlučan da zna odgovor i pronaći mir u svom srcu o ovom čudnom osjećaju i ovim pojavama. Sakrivši se od svih i otišavši na skrovito mjesto za molitvu gdje ga niko ne bi uznemiravao, baci se ničice ničice pred Bogom. U knjizi „Čovjek poslan od Boga“ spominje se (kao što je Brata Branham često govorio) da je bio u rendžerovoj kolibi u Green's Millu. Ta kabina više ne stoji: dotrajala je i istrunula do temelja.

Brata Branham govoreći na svojoj vrpci „*Moja životna priča*” nije rekao sve male detalje, kao što je rekao svojoj ženi i djeci, i kao što je rekao meni osobno: ali tamo gdje je otisao te noći, iako u rendžerovoj kolibi, bila je mala špilja blizu kolibe. Bog ga je, kad-tad u mlađem životu Brata Branhamu, doveo do špilje o kojoj je često govorio u svojim kasnijim kasetama i za koju je rekao da je nitko ne može pronaći. Špilju je opremila priroda kao da je za svoju vlastitu upotrebu, jer unutra postoji okrugla stijena u obliku stola, stijena u obliku stolca, a također i mjesto na koje čovjek može leći i spavati. Ništa od ovoga nije stavio tamo - jednostavno je bilo tamo. Koliko ja znam, jedina osoba koja je ikada bila u ovoj špilji osim Brata Branhamu je njegova žena, Sestra Meda. Jednom ju je odveo tamo.

Bilo je ljudi koji su proveli pet ili šest dana u tim šumama tražeći špilju, a njezina lokacija još uvijek ostaje tajna. Ali Brata Branham mi je rekao da je bio u špilji kad mu se anđeo ukazao. Nadam se da ovo nije kamen spoticanja za neke koji su smatrali da, budući da je Brata Branham rekao, „*u rendžerovoj kolibi*,“ i zato što on spominje riječ „*kat*“, i gledajući kroz „*prozor*“, da je morao biti u kabini. Budući da špilju nitko nije vidio, ne znamo kako izgleda, osim iz opisa. Ali rekao mi je da je bio u špilji kad mu se anđeo ukazao 7. svibnja 1946. Baš kao 1964., kada sam rekao: „*Gospodine, ja percipiram ti si prorok.*“ rekao je, „*Brata Pearry, ne govorim ništa o tome u javnosti, jer ljudi ne razumiju što je prorok.*“ Siguran sam da u svojoj ranoj službi nije spominjao špilju tako često kao kasnije jer je nije želio objašnjavati svima. Mogao je samo reći da je bio u rendžerovoj kolibi i, budući da je bila na tom mjestu, to bi bilo dovoljno, jer ionako nije bio voljan nikome reći gdje se špilja nalazi.

Brata Branham ležao je na licu u spilji pred Bogom. Kad je molio srce van u iskrenosti, tražeći Boga, on je rekao da je sjeo i čekao odgovor. On je samo sjedio tamo, čekajući da Bog govoriti natrag. Koliko puta smo ga čuli kako kaže: „*Oni koji čekaju Gospodina...*“ Tako često kad se molimo, radimo sve razgovore, i čim završimo razgovor, mi ustati i otići. On je rekao da je tajna nakon što ste molili imati strpljenja čekati da Bog govoriti natrag. To jest, ako vjerujete da vam je Bog čuo, zatim pričekajte odgovor. Brata Branham se obvezao na Božju volju u svom životu.

Bilo je oko 11. sata da je video meka svjetlost koja se pojavila pred njim. Podigao je pogled i ustao da se krene prema tom svjetlu i tamo je visjela ta velika zvijezda. Nije imala pet bodova poput zvijezde, ali je više ličio na loptu požara. Zatim je čuo korake, a visoki muškarac mu je prišao. Čovjek težio možda dvjesta funti, imao je tamni ten, bez brade, s ramena duljina kose. Kao što je čovjek uhvaćen njegove oči, Brata Branham postao je vrlo plašljivi, ali neznanac ga je pogledao u ljubazno način i počeo govoriti. Baš kao što je anđeo stajao kod Pavla i davao mu upute, pa je ovaj anđeo stajao kod Brata Branham i davao mu upute. Ja sam stavio ove upute ovdje u sedam zasebnih kategorija:

„*Ne boj se*“, rekao je anđeo, smirujući strahove Brata Branham, i nastavio, govoreći: „*Ja sam glasnik, poslao k vama od nazočnosti Svetog Boga.*“

To je bila prva faza, smirivanju sve strahove i identificiranje sam.

U drugoj fazi, razgovarao je s Brata Branham o svom životu, govoreći: „*Želim da upoznate svoj čudan život je za svrhu u pripremi vas za napraviti posao koji je Bog odredio za vas učiniti od svog rođenja.*“

Treća faza: Anđeo mu govori da postoje neki uvjeti da mora susresti i zadržati. Rekao je:
„*Ako jesi biti iskren, i možete dobiti ljudi da ti vjeruju...*“

A onda je nastavio do četvrte faze - rezultati:

Rekao je, „*....ništa neće stajati pred vašim molitvama, čak ni rak!*“

Sada primijetite riječi anđelove do sada. On smiruje Brata Branham strahove i identificira sam. On mu je rekao da je znao o svom prošlom životu i svrsi. On mu je također rekao da mora biti iskren, i da su ljudi morali su ga vjeruju. Želim to reći svojim riječima: Ako je Anđeo Božji rekao Brata Branham da mora biti iskren, koliko više moramo se javi biti iskreni? Također je važno da on dobiva ljudi da vjeruju, stoga, ako ne vjeruješ Brata Branham biti prorok Boga za ovo doba, onda je njegova poruka i njegovo ministarstvo nisu za vas.

Peta faza poruke anđela je upozorenje ljudima da prizna svoje grijeha prije nego što su došli pred ovog čovjeka Božjeg, i da mora reći ljudima da njihove misli govore glasnije pred prijestoljem Božjim nego njihove riječi na zemlji. To je bilo upozorenje za cijelo čovječanstvo.

Tada je anđeo otišao u šestu fazu i rekao je Brata Branham stvari o njegovom životu i budućnost ministarstvo. Rečeno mu je da će propovijedati pred mnoštvom po cijelom svijetu i da će stajati u pakiranim dvoranama, s ljudima koji će biti okrenut daleko, zbog nedostatka prostora. Njegova crkva u Jeffersonville postat će centralizirano mjesto gdje bi ljudi dolazili iz cijelog svijeta, tražeći svoje molitve za njihovo oslobodenje.

Zapamtite, Brata Branham je bio neobrazovan, prezren, odbačen mladić u tom gradu. Bilo je trenutaka, zbog života njegova oca, da je hodao ulicom, a ljudi su prelazili ulicu da ne hoda pored Branham. Bili su toliko siromašni da nije imao ni košulju koju bi nosio u školu, pa bi obukao kaput i zakopčao ga do vrha. Jednog dana, kada je imao osam godina, htio je napisati pjesmu koja mu je pala na pamet i morao je posuditi olovku i komad papira od kolege iz razreda. Nije imao svoje. Ipak, ovdje je stajao Božji anđeo i govorio mu o nevjerljivoj službi koja će se dogoditi. Sestra Branham mi je rekla da kada je došao kući i rekao ovo, i kada je primio njegov poziv na svoj prvi sastanak u St Louisu, Missouri, da je morala uzeti njegove bijele košulje i skinuti iznošene ovratnike i okrenuti ih jer je bio presiromašan da kupi novu košulju. Nije imao čak ni par pidžama i dali su mu par u St Louisu. Vratio se kući s njima, vrlo ponosan, jer nikada u životu nije imao par.

Ali ovdje je stajao anđeo Božji govoreći mu: „*Propovijedat ćete prije mnoštva, a tisuće diljem svijeta će doći do vas za molitvu i savjet.*“ Ne samo to, ali anđeo je to rekao „*Molit ćete za kraljeve, vladare i potentate.*“

Pitate: „*Je li se ovo dogodilo?*“ Da vidimo je li.

Brata Branham se sljedeći tjedan vratio u svoj tabernakul, a starci će vam reći o iskrenom mladiću govoreći bez sumnje u svom umu govoreći im što je anđeo rekao, i govoreći, „*Ovamo će doći tisuće ljudi, istisnut će vas. Nećete naći mjesto osim ako niste iskreni s Bogom i ne dođete ranije.*“ Ljudi iz grada, obrazovani ljudi, pogledali su ga i rekli. „*Pa, Billy Branham, oni to nikada neće učiniti.*“ Ali da li? U dosjeima Brata Branham nalazi se pismo pokojnog

engleskog kralja Georgea VI., u kojem mu se zahvaljuje što je došao k njemu, na kraljev zahtjev za molitvu, kada je kralj bio izlječen od bolesti noge.

Također na sastanku jednog dana, vrlo poznati kongresmen, godinama član Kongresa Sjedinjenih Država, vezan za invalidska kolica, je sjedio u prolazu u dvorani dok je Brata Branham propovijedao svoju poruku vjere i iscjeljenja. Poput Pavla u Knjizi Djela apostolskih, zaustavio je svoju propovijed, pogledao dolje na ovog čovjeka i rekao: „*Gospodine, vidim da imaš vjere da budeš izlječen.*” I kongresmen Upshaw, koji je više od 60 godina bio vezan za invalidska kolica, ustao je i krenuo niz prolaz, hvaleći Boga. Vratio se u Washington D.C., stao na stepenice zgrade Capitola i proglašio Williama Marriona Branhamu Božjim prorokom dvadesetog stoljeća. Vjerno, sve dok je bio živ, kongresmen je slao Bratu Branhamu Stetson šešir za Božić svake godine. Nasuprot tome, bilo je drugih ljudi na svijetu koji su ga slijegali ramenima kao nepoznatog. Jednostavno nisu slušali, ili nisu mogli čuti.

O izlječenju kongresnika Upshawa prenio je Reader's Digest. Nije li zanimljivo da su dva prekrasna članka o iscjeljenjima kao što je ovaj u životu i službi Brata Branhamu objavljena u časopisu s najvećim tiražom na svijetu, Reader's Digest, citiranom odmah nakon Biblije? Ljudi kažu: „*Pročitao sam to u Reader's Digestu,*” na isti način na koji bi drugi mogli govoriti o Bibliji. Nije to bilo ništa manje nego što je Bog to odredio kako bi svijet mogao znati da je poslao proroka, kad bi samo slušali.

Brata Branham imao je priliku posjetiti Papu Piju XII. kada je bio u Rimu. Dobio je upute što mora učiniti da dobije audijenciju kod ovog moćnika - kako mora doći do Pape - i da će morati poljubiti papin prsten. Ovo je bilo previše za Brata Branhamu, rekao je, „*Zaboravi intervju. Neću to učiniti nikome osim svome Gospodinu i Spasitelju.*” Ubacujem se ovdje i stojim pred posljedicama progona koji će doći: Pitam se je li Billy Graham, kad je video Papu, je li poljubio prsten? Kad je predsjednik Sjedinjenih Država išao, je li poljubio prsten? Nikada ne biste dobili proroka da to učini. Pogledajte priču o užarenoj peći u Knjizi proroka Daniela u Starom zavjetu; Hebreji su se odbili pokloniti kipu. Ovo je bio kip, prema riječi proroka, svetog čovjeka!

Sedma faza anđeoske poruke odnosila se na različite faze službe Brata Branhamu. Neki ljudi to nazivaju prvim znakom i drugim znakom. Ali Brata Branham je o njima govorio kao o „tri povući”. (Poput povlačenja koje ribar čini privlačeći ribu, postavljajući udicu i hvatajući ribu.) Anđeo mu je rekao da će pod pomazanjem moći uzeti ljude za ruku i duha bolesti u toj osobi to bi izazvalo takvo komešanje i ogorčenost kada bi stupilo u kontakt s njegovim duhom da bi on mogao osjetiti tu vibraciju fizički u svojoj ruci. Govoreći ljudima o kakvoj se bolesti radi, to bi potaknulo vjeru publike, a i oni bi povjerovali.

Da bi se pokazalo da je to biblijsko, morate pročitati Izlazak, 4. poglavje, stihovi 1-8, koji govorи о znaku u ruci koju je Bog prvi dao Mojsiju. Mojsije je trebao staviti ruku u svoja njedra, a ona bi postala gubava kad bi je izvadio. Trebao je vratiti ruku u njedra i opet bi bio cijeli. Znak u ruci je dan Bratu Branhamu, kao što je to bio Mojsije, da nadahne vjeru ljudi, da shvate da je ovdje čovjek posлан од Boga.

Kad sam prvi put video Brata Branham, ovo je faza njegove službe; na „povući”, koji je se

manifestira. Kad su ljudi došli pred njega, osim ako nije mogao vidjeti njihovu bolest, poput sljepoće, što je osakačen ili paralize, uzeo bi ih za ruku i ako su u životu imali grijeha, rekao im je prvo za svoj grijeh. Odnosno, ako taj grijeh već nije bio ispovijedan i pod krvlju Isusa Krista. On će ih upozoriti „*prznaj svoje grijeha prije nego što dođe.*”

Jedan demon kojeg je dobacivati bilo je pušenje cigareta - duhan. Prepoznao je u to vrijeme, pred Američkim liječničkim udruženjem a Odjel za zdravstvo, obrazovanje, socijalnu skrb i lijekove znao da cigarete uzrokuju rak. Mogao je vidjeti vezu iz duha stvar, i osudio da još u 40-ima. To je bilo i prije žene doista počeo pušiti. Tada niste vidjeli mnogo žena kako puše. Nikada niste vidjeli reklamu u časopisu od žene pušenje. Ali nakon što duhanska industrija dobije sve ljude koje je mogla dobiti, počeli su što je popularno za žene pušiti, a sada cigara industrija čak ih je dobio na cigare i cijevi. Potaknuli su daljnje ponižavanje žena tako što ga čini glamurozno i nešto da se željeni za njih da piju kao i dim. Sada nikad ne vidite reklamu prikazuje robu iz liker industrije, osim ako on ima ženu u njoj.

Baš kao što su se žene pogoršale, tako da je Crkva pogoršala. Žene su „*tip*” Crkve. Ne postoji način da čovjek može spriječiti. Točno će biti onako kako je taj anđeo rekao Brata Branham davne 1946. godine. Baš kao što je anđeo uputio Pavla i dogodilo se kako je Pavlu rečeno, tako će biti i s porukom ovog anđela, jer je od Boga došao proroku ove generacije.

Drugi znak, ili „povuci”, je da se njegov znajući tajne srca. On će biti u mogućnosti da samo razgovarati s ljudima i znao bi njihovo ime i druge činjenice o njima. (Zapamtiti, „Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštira je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca.” Jevrejima 4:12.) Ljudi su počeli vidjeti kako se to manifestira u kasnim 1950-ih i ranih 1960-a u Brata Branham ministarstva. Naknadne vizije i pojave u posljednjim mjesecima svog života otkrila mu je svrhu prvog znaka. Bilo je to iznijeti i čine očigledne sve imitatora. Siguran dosta, neki su došli s njim u svojoj lijevoj ruci, drugi u svojoj desnoj ruci, neke s peckanje u svom laktu, neki se s njom do njihove kralježnice, a neki bi to osjećali u desnom uhu.

Sve je to trebalo pokazati da postoje Jannes i Jambres čak i u ovoj generaciji, jer su to učinili zbog prljavog lukre, za dobitak i bez brige za ljude, ili Riječ Božja, ili put svetosti. Oni će proglašiti da svatko ozdravi i donijeti sramotu na Božje Riječi. Isus je rekao: „*Ja ne mogu učiniti ništa osim što mi zapovijeda moj Otac.*” Ljudi su došli k Brata Branhamu i rekli: „*Moli za mene; Bog vam je dao autoritet.*” Odgovorio je: „*Da, imam autoritet, ali nemam zapovijed.*” Nikad to ne bi učinio dok mu Bog nije pokazao. Nije učinio ništa ako mu Otac nije pokazao. Hvala Bogu za nekoga tko će ostati s Riječi.

Kada je Drugi povuci je počela, razlučivanje misli i namjera srca, ovdje je došao novi urod evanđelista, i oni bi vam mogli reći tajne vašeg srca i reći: „*Ovako govori Gospod.*” Nema prostora da vam sve to kažem, već potpuno razumijevanje, prema objavi Duha Svetoga i svjetlost Božje riječi, možete pronaći u snimljenoj poruka Brata Branham „*Pomazani ljudi na kraju vremena.*” [Anointed ones at the end time]. To je pravi pomazanje Duha Svetoga, ali to su lažne posude. Pitaš gdje je to u Pismu? Matej 7 kaže da će biti onih koji kažu, „*Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?*” Ali, Isus im odgovori: „*Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi*

bezakonici!" Došli su ljudi koji su činili znakove i čuda, a ako bi to bilo moguće, oni će prevariti i izabrane. Zašto? Jer su imali znakove, ali oni nisu imali Riječ Božju donijeti na tijelo Zaručnice.

Brata Branham imao je viziju gdje je pokušavao čipke malo bebe cipela s velikim konopcem, a on nije mogao to učiniti jer je uže bude veći od ušicom cipele. U drugom dijelu ove vizije, lovio je ribu i on je počeo prikazivati drugima kako uloviti ribu. To mu je kasnije protumačeno da znači da kad je izašao sa znakom u ruci pokušao je to objasniti ljudima. Duh Gospodnjи govorio s njim i rekao: „*Ne možete naučiti pentekostalne bebe natprirodnim stvarima.*“ To je bilo kad je pokušao pokazati druge propovjednike kako učiniti istu stvar koju je radio.

Ali trebalo je doći do Treći Povucite, a Bog mu je rekao kad mu je to otkrio: „*Čuvaj ovu tajnu u svom srcu!*“ Brata Branham je rekao, „*Kad odem odavde, tu ću tajnu imati zaključanu u srcu.*“ Treći Povucite, posljednja faza njegove službe - rekao je, „*Ovo će biti ono što će Nevjestu odvesti u Uznesenje.*“

<http://www.believersnewsletter.org>

info.bnl.ministries@gmail.com